

Událost roku 2011 je tu

SČÍTÁNÍ LIDŮ, DOMŮ A BYTŮ

Pravděpodobně již máme doma formuláře sčítání roku 2011. Přinesl ho sčítací komisař-pracovník, spíše pracovníce České pošty, který nás po 7. březnu 2011 navštívil – má mít u sebe doklad totožnosti, přes rameno modrou tašku s výrazným logem České pošty. S formulářem sčítání přinesl informační letáček o sčítání. Přicházet mají v pracovní dny odpoledne nebo o víkendech. Většinou je sčítacím komisařem pracovníce České pošty, která přináší dopisy, reklamy a další zásilky, inkaso a další složenky.

Každý z nás vyplní Sčítací list osoby sám za sebe, každá domácnost Bytový list dohromady. Majitelé domů nebo správci domů vyplní ještě Domovní list. Sčítací komisař je povinen pomoci lidem s vyplněním. U starších nebo nemocných jsou připraveni dotazník vyplnit za ně podle toho, co jim nadiktují. Pracovníci České pošty mají praxi s doručováním zásilek a jejich povinností v roli sčítacích komisařů je bezpečnost sbíraných údajů.

Rozhodující okamžik pro vyplnění formuláře sčítání je půlnoc z 25. na 26. března 2011. Dítě, které se narodí před půl-

nocí 25. března 2011, bude zahrnuto do sčítání, narozené po půlnoci nikoliv. Sčítací komisař nás již o tomto rozhodujícím okamžiku informoval stejně jako u odevzdání formulářů.

Od 26. března do 14. dubna 2011 nejpozději je několik způsobů: osobně sčítacímu komisaři, on-line vyplnění na internetu (www.scitani.cz) nebo zdarma odeslání v obálce, kterou nám dá sčítací komisař.

Je povinností každého z nás formuláře sčítání vyplnit a odevzdat. Jinak hrozí pokuta až deset tisíc korun. Orgány státní správy získají informace potřebné pro jejich činnost – sociální a věková struktura obyvatel jejich regionu, počet nezaměstnaných, dopravní obslužnost, potřeba mateřských škol apod. Letos poprvé se spočítají i bezdomovci v azylových domech či noclehárnách.

Pravidelná sčítání lidu a domů se u nás i v celé Evropské unii konají pravidelně jednou za deset let. Je tomu tak i letos. První předběžné údaje ze sčítání lidu budou mít statistici v lednu příštího roku.

Karel JANIŠ

VÝMĚNA ZKUŠENOSTÍ V ECHU

Základní organizace KSČM na svých hodnotících členských schůzích vyhodnotily aktivitu své členské základny, která vlivem stáří a nemocnosti členů klesá a není dostatečně nahrazována přijímaním nových členů.

Zodpovědně byly rozebrány jak předvolební úkoly, tak i výsledky voleb s důrazem na význam práce nově zvolených zastupitelů. Přitom byly oceněny všechny předvolební akce, včetně těch pro děti a mládež, konané k ovlivňování voličské bezpartijní veřejnosti.

Na jednotlivých schůzích byl vyzvednut význam hromadných sdělovacích prostředků, které v převážné většině nejen, že nezveřejňují program naší strany, ale vlastním mlčením, přezíráním a svojí interpretací dezinformují posluchače a čtenáře. Proto byla zdůrazněna nutnost dalšího početnějšího odběru Haló novin a Echa, jejich další rozšiřování mezi členy strany, ale i jejich předávání a poskytování mezi ostatní občany. Městský výbor uvažuje využít příloh

Echa jako informativních letáčků s argumentačním obsahem o úkolech a záměrech naší strany. Na HČS byla oceněna práce redaktorů našeho občasníku Echo s tím, že se nedaří na potřebnou úroveň aktivizovat dopisovatele.

Hodnotící členské schůze jednotlivých základních organizací ukázaly i na příklady vlastní osvědčené práce, které by bylo třeba využít v těch ZO, které takových výsledků nedosahují. Právě v tomto směru byl přijat v mnoha usneseníh ZO úkol více než dosud popula-

rizovat tuto svoji činnost, a to právě prostřednictvím Echa. Nejen, že se tak napomůže předávání vzájemně osvědčených dobrých zkušeností, ale současně se projeví i větší zájem členské základny o zvýšený vlastní odběr a jeho využití. Jde jen o to, aby tato správná usnesení byla realizována a nezůstala jen na papíře. Kontrola plnění vlastních usnesení na členských schůzích by měla opravdovému zvýšení počtu příspěvků do Echa napomoci.

(Dokončení na straně 2)

POZVÁNKA NA VEŘEJNÉ SHROMÁŽDĚNÍ

Zveme levicově smýšlející občany a členy a sympatizanty KSČM na tradiční jarní veřejné shromáždění.

Uskuteční se v pondělí 28. března 2011 od 16 do 17 hodin v horní části Zelného trhu.

V politickém programu vystoupí poslanec PČR **Miroslav Grebeníček** a krajský a městský zastupitel a předseda KO SON **Pavel Březa**. Od 15 do 16 hod. a poté od 17 do 18 hodin je zajištěn poslech písni Státiše Prusalise a beseda občanů se zastupiteli za KSČM.

MěV KSČM Brno

Připravují se na druhou optimalizaci sítě škol

Druhou optimalizaci sítě středních a učňovských škol chystá Jihomoravský kraj. Komunistické členy komisi rady tohoto regionu a zástupce okresních výborů KSČM informovali o stavu před optimalizací předseda výboru pro výchovu, vzdělávání a zaměstnanost zastupitelstva kraje Jiří Janda a vedoucí krajského odboru školství Hana Poláková.

Předchozí optimalizace sítě škol se dělala v r. 2002. Dnešním potřebám nevyhovuje. Střední školy a SOŠ v majetku Jihomoravského kraje mají kapacitu pro 14000 žáků, z devátých tříd, ale letos vychází ze ZŠ jen 9000 žáků. Všechny by je mohly přijmout do prvních ročníků pouze střední školy kraje, zatímco učňovské školy by tím zůstaly bez žáků. Dalších až 2000 žáků je na soukromých a církevních gymnáziích. Ty se ale pro nedostatek peněz a žáků blíží k úpadku. Přitom školy založené krajem jsou vytíženy z 60 až 70 procent, což je do budoucna ekonomicky neúnosné. Musejí se tedy opět rozumně slučovat, včetně optimalizace počtu zaměstnanců. Už proto, že ministerstvo posílá do kraje peníze na chod školství, ochuzené o platy pro pětistovku zaměstnanců, se kterými do budoucna nepočítá. Poláková doplnila, že letos bude absolvovat v kraji více než 2000 žáků víceletá gymnázia, přes 6000 žáků maturitní obory a 2000 žáků učební obory.

Janda vysvětlil, že výbor pro výchovu, vzdělávání a zaměstnanost dostane 23. března pragmatický matematicky

sestavený návrh modelu optimalizace, zatím neovlivněný politiky. Ve výboru jsou dva komunističtí krajští zastupitelé **Ivo Pojezný a Daniel Borecký**. Pragmatický model nově optimalizované sítě škol by měli co nejvíce chránit před lobbystickými místními zájmy politiků, kteří jej mohou ještě před vstupem do praxe lokálními zájmy velmi znetvořit a poškodit. V kraji má fungovat až přes příští školní rok.

Kraj má též zájem zavést stipendia do výuky řemesel (zatím je na ně 2, 5 milionu Kč) a výhledově utlumit počet prvních tříd víceletých gymnázií. Už proto, že některé učební obory plodí nové nezaměstnané (např. osmnáctileté manažery), zatímco klempířů je mezi absolventy poskrovnu jako šafránu. Úkol ředitelům škol zní: vymyslet citlivé sloučení některých učebních oborů i s úsporou učitelů. Nejlépe, když se v okresech sami vzájemně dohodnou a své návrhy fúze předloží kraji k potvrzení.

Tyto základní informace poslouží pracovní skupině klubu krajských zastupitelů KSČM pro práci na další optimalizaci školské sítě. (vž)

Milióny na vyčistění přehrady

Státní fond dokončil administraci projektu vyčistění Brněnské přehrady a postoupil jej na Ministerstvu životního prostředí ČR. Projekt dostane 127 milionů Kč (bez DPH) a dohromady 20 milionů k tomu přidají město Brno s Jihomoravským krajem.

Uvedl to na parníku Praha uprostřed Brněnské přehrady šéf SFŽF **Dušan Fibinger**. Ministr životního prostředí potvrdil, že smlouva o tom je přichystána k podpisu. Odpovědnost za naplnění záměru pomocí této investice Brněnskou přehradní nádrží vyčistit od sinic během tří let dostává do vínku nový ředitel podniku Povodí Moravy Radim Světlík.

Podle Světlíka Povodí bude pokračovat v dosavadních postupech tlumení výskytu sinic (např. provzdušňování spodních vrstev vody, chemikálie, monitoring), na což se dosud vydalo na území Brněnské přehrady z provozních prostředků Povodí Moravy 50 milionů korun.

Největší problém je ale s kvalitou přítoků do přehradního jezera z povodí řeky Svratky na území krajů Jihomoravského, Vysočina a Pardubického, kde

nejsou hotovy nové nebo zdokonalené čistírny odpadních vod, které používají do přehrady množství živin sinic – fosfáty z pracích a mycích prostředků a dusíkaté látky z lidských a zvířecích splašků.

Na dotaz – jak resort potrestá obce s více než 2000 obyvatel, které měly od EU za úkol mít do konce r. 2010 v provozu dokonalejší typ ČOV, avšak kvůli nedostatku peněz některé s prací ještě ani nezačaly, ministr Drobil odpověděl neurčitě. A to, že spíše bude potrestán Bruselem Česká republika za nedodržení zadání. Proces se revidoval a musíme udělat vše pro to, aby všechny ČOV byly co nejdříve účinné v provozu. Přitékající fosfáty na přítoku Svratky do přehrady vodohospodáři zatím tlumí rozprašováním solí železa. Je to o vliv hnojiv ze zemědělských ploch atd.

(vž)

Krise končí, problémy ale zůstávají...

Krise ve zdravotnictví podle všeho končí. Nemocniční lékaři, kteří se vzbouřili proti nešvarům, korupci a špatnému řízení v resortu, kývli na nabídku ministra zdravotnictví, dostanou přidáno a stáhnou výpovědi. Tak to alespoň prezentuje většina médií. Kdo celou táhlou kauzu podrobněji sledoval, však ví, že šlo o víc, ne pouze o nízké mzdy a neúměrné množství přesčasů. Lékaři, možná poněkud nešikovně, a také díky sdělovacím prostředkům neusilovali pouze o zvýšení mezd, naopak poukazovali na celou řadu problémů ve veřejném zdravotnictví. V sektoru se mrhá penězi poplatníků na nákup předražených léků, přístrojů a zdravotnického materiálu. Některé přístroje, či léčiva se tak nakupují mnohem dražší než v okolních zemích. Proto se nedostává peněz na mzdy, na investice atd. Pro nápravu nejpodstatnějších problémů však ministerstvo, ani vláda neslíbili udělat vůbec nic. Tedy krize nekončí, jen lékaři (většina asi) zůstanou. Problémy, na které poukazovali, pokud vůbec, bude pravicová vláda řešit na úkor pacientů. Nikoli v jejich prospěch!

Tibor DÁVID

VÝMĚNA ZKUŠENOSTÍ...

(Dokončení ze strany 1)

HČS se rovněž zabývaly vlastním hospodařením s tím, že je třeba u všech členů zvýraznit zodpovědnost za správné placení členských příspěvků.

Mnohé ZO vnesly podnětné připomínky k práci ÚV KSČM a doporučily MěV vyřešit akční jednotu v městské stranické organizaci.

Z hodnotících členských schůzí vyplynul závěr, že členové jsou si i při vysoké věkové struktuře vědomi své zodpovědnosti a hledají způsoby, jak svoji práci zkvalitnit nejen ve vlastních řadách, ale i v okruhu své působnosti v současné politicky nepříznivé atmosféře ve společnosti.

Je třeba vyslovit za dosavadní činnost poděkování funkcionářskému aktivu, členské základně, jakož i levicově smýšlejícím členům a funkcionářům společenských a občanských sdružení i sympatizantům naší strany.

Celkové zhodnocení výsledků HČS provede na svém zasedání MěV a se závěry budou seznámeni předsedové MfV, MO a ZO KSČM na pravidelných poradách.

Sekce organizační výstavby
MěV KSČM

Chtějí, aby stavba VMO pokračovala

7. února 2011 svolal starosta MČ Žabovřesky veřejné shromáždění občanů pro zrušení stavebního povolení na stavbu velkého městského okruhu (VMO) v lokalitě Žabovřesk. Městský soud v Praze vyhověl Občanskému sdružení VMO pod vedením pana Ing. Štěpáníka a po 3 letech od začátku stavby, kdy je realizována stavba z 85 %, stavební povolení zrušil. Paradoxem zůstává, že zrušení se opírá o překročení limitu hluku o 2 - 3 decibelů. Vzhledem k neúnosné dopravní situaci občané na tomto shro-

máždění vyjádřili velmi ostrý protest s tímto rozhodnutím. Zastupitelé na svém zasedání 24. 2. 2011 schválili otevřený dopis hejtmanu JmK, primátorovi města Brna, předsedům Poslanecké sněmovny a Senátu PČR se žádostí o opětovné pokračování stavby, jejíž zakončování stojí daňové poplatníky měsíčně 50 milionů Kč. Další možností protestu je Petice proti zákazu stavebního povolení.

Petr Kalábek a Mgr. Pavla Pokorná
zastupitelé za KSČM

Domovníci se osvědčují

Vedení radnice MČ Brno-střed si pochvaluje činnost domovníků. V této funkci, kterou MČ obnovila před půl rokem jich působí asi čtyřicet. Domovníky radnice zavedla v domech s problémovými obyvateli. Většinou se rekrutují

Peníze i na opravy

Rozpočet MČ Brno-střed pamatuje v letošním roce s částkou 33,5 mil. Kč na zimní a letní údržbu chodníků. Dalších 21,5 mil. Vyčlenili zastupitelé na údržbu veřejné zeleně. Údržba a vyprazdňování odpadkových košů vyjde na 4,8 a péče o psí výběhy a úklid exkrementů na 2,2 mil. korun. Radnice letos také nechá opravit kašnu před JAMU na Komenského náměstí. Na investicích chce MČ utratit 115 milionů korun. Z toho 111 spolyká výstavba bytového domu v Kopečná-Studánka. Další peníze jsou určeny pro MŠ a ZŠ a necelé dva miliony korun má stát vybudování dětského hřiště u Pavilonu Anthropos. (did)

se stálých obyvatel a pracují na plný úvazek v rámci veřejně prospěšných prací. Radnice jim také poskytuje slevu na nájemném. K jejich základním povinnostem patří drobná údržba, rychlé oznamování větších, či akutních problémů Správě nemovitostí MČ a dohled na řádné užívání společných prostor (chodeb, pavlačí, dvorů, sklepů apod.).

Správce domů si od činnosti domovníků slibuje úspory na službách i v účtovaných nákladech pro nájemníky a také možnost investovat více prostředků do oprav a údržby domů. (did)

Masarykův onkologický ústav se rozšiřuje

3. února byl v Masarykově onkologickém ústavu otevřen Wernerův pavilon. Nové moderní chirurgické pracoviště má čtyři operační sály a s potřebným zázemím. To představuje oddělení ARO s 8 lůžky a JIP se 12 lůžky, laboratoře a další pracoviště onkologické patologie, pracoviště centrální sterilizace a další související provozní a technologické prostory. Součástí jsou i personální šatny pro asi 120 osob, skladové prostory a strojovny. Celkové investiční náklady jsou 452,617 mil. Kč, z toho 308,615 mil. Kč ze státního rozpočtu. Zbýlých 144,002 mil. Kč ústav hradí z vlastních zdrojů, stejně jako neinvestiční výdaje ve výši 10,844 mil. Kč. (did)

Diskusní čtvrtek k bytové problematice

Účastníci, kteří byli 17. února přítomni na Diskusním čtvrtku, se tentokrát seznámili s problémy bytové politiky, a to zejména v samotném Brně. Podrobný úvod k problematice udělal člen republikové rady SON a její krajský předseda s. Ing. Pavel Březa.

Diskuse ukázala, že zvolené téma bylo aktuální a je v mnoha místech Brna živé. K čemu se hovořilo? Největší zájem byl o výši nájemného v obecních i soukromých bytech, i o to, jak radnice jednotlivých městských částí více či méně ždímnou nájemníky a kam jdou mnohdy finanční prostředky z těchto nájmů. Pozadu nezůstaly otázky týkající se prodeje obecních bytů, ale i současného stavu výstavby malometrážních či sociálních bytů v Brně.

Příští Diskusní čtvrtek, na který vás ideově teoretická sekce MěV KSČM zve, se uskuteční 17. března. Téma "Socialismus pro 21. století". Účast přislíbil s. RNDr. Václav EXNER, člen kolektivu připravujícího znění dokumentu.

(mjk)

Vandalismus v MHD

Každý rád cestuje pohodlně a kulturně v čistých vozech městské hromadné dopravy, kde všechno funguje, značkováči jízdenek počínaje a třeba topením konče. Málokdo si ale uvědomuje, kolik úsilí stojí udržet každou tramvaj, trolejbus, autobus v dobrém stavu. Proto nabízí Urban centrum na Staré radnici novou výstavu

"Vandalismus v MHD".

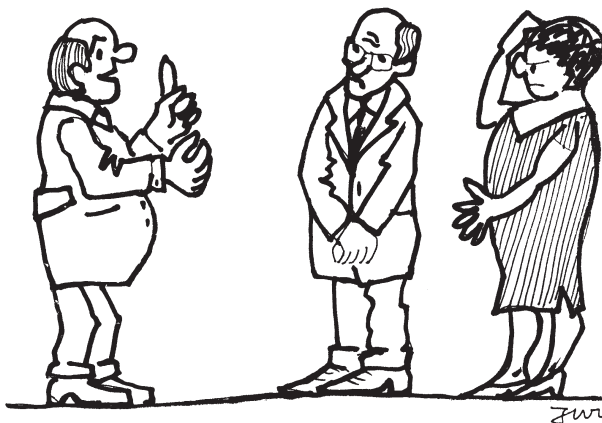
Největšími nepřáteli vozů MHD jsou vandalové, hlavně sprejeři, jejichž ctižádostí je zanechat svůj podpis, kde to jen jde. Na odstraňování jejich výtvarů vynaložil v roce 2010 Dopravní podnik města Brna více než 5,5 milionu korun.

Jsou to zbytečně vydané peníze, které se mohly investovat mnohem užitečněji, například na pořízení několika jízdenkových automatů, nového minibusu nebo k financování mnoha jiných důležitých zlepšení, která by cestující uvítali.

Výstava potrvá do konce března a je otevřena od úterý do pátku od 10 do 18 hodin a v sobotu od 13 do 16 hodin. Vstup je zdarma.

(did)

...NEVÍM PROČ JE TOLIK ŘEČÍ KOLEM DŮHODOVÉ REFORMY - VŽDYŤ DŮHODCI SE MAJÍ JAKO PRASATA V ŽITĚ! MAJÍ NEJENOM DŮHODY, ALE MAJÍ I NEMALÉ PŘÍJMY Z AKCIÍ Z PRVNÍ A DRUHÉ VLNY KUPONOVÉ PRIVATIZACE.

K VÝZNAMU LENINOVA DÍLA "STÁT A REVOLUCE"

„Sametový“ převrat v Československu pod taktovkou vnějších sil, nepřátelských socialismu, násilně přerušil přístup veřejnosti k vědeckému revolučnímu učení o zákonitostech společenského vývoje a vytvořil tak podmínky znovunastolení kapitalistického vývoje ve společnosti.

Zrušení systému vzdělávání marxisticko-leninské teorie a politiky, včetně znemožnění přístupu ke klasické literatuře marxismu-leninismu, mělo za následek hluboké omezení vědeckého myšlení ve společnosti a dezorientaci schopnosti lidí hodnotit a předvídat vývoj současného státu a státní moci jako centra politiky. Současná vedoucí politická garnitura užívá stát jako nástroj panství buržoazie, předvádí veletoč diletantských antisociálních teorií, včetně demontáže sociálního státu v praxi. „Za tohoto stavu věci, v době, kdy jsou neslýchaně rozšířeny zkomoleniny marxismu, je naším nejpřednějším úkolem obnovit pravé Marxovo učení o státu“, naléhá Lenin ve své práci Stát a revoluce.

Leninova kniha Stát a revoluce s podtitulem Učení marxismu o státu je klasickým příkladem spojení vědeckého marxistického myšlení s potřebami praxe a bezprostředně s revolučním činem. Obsah knihy vyvolává řadu porovnávajících myšlenek a dotvrzuje aktuálnost a pozitivní význam i pro naši současnost. Je neocenitelným ideově teoretickým nástrojem v boji s revizionismem a antikomunismem. Obsahuje závažné obecné principy v otázkách, jako je původ a charakter státu, jeho význam pro dělnické hnutí, problematiku revolučního přechodu od buržoazní státnosti ke státnosti socialistické, historické perspektivy socialismu a komunismu v souvislosti s odumíráním státní společnosti.

Marxistické učení o zákonitostech společenského vývoje je výrazem vědeckého poznání zákonitostí revoluční-

ho střídání společenských formací, k čemuž přispěl i Bedřich Engels zejména spisem Původ rodiny, soukromého vlastnictví a státu, nebo Karel Marx rozsáhlým dílem Kapitál a V. I. Lenin dílem Stát a revoluce. Jejich díla jsou přísně opřena o hluboké studium historických událostí buržoazních revolucí 1848-1851, Pařížské komuny 1871 a socialistické revoluce v Rusku 1917.

Pokud jde o Marxovo pojetí demokracie, Lenin tyto otázky precizuje ve svém díle Stát a revoluce. Demokracie jako forma státu je chápána jako panství vládnoucí třídy. Tato forma se mění v závislosti na šíři poskytovaných práv a svobod lidem. Proto si musíme klást hlavní otázku: Demokracie pro koho,

pro kterou třídu? V čí prospěch slouží materiální základna a politický systém společnosti? Odpovědi na tyto otázky jednoznačně vypovídají o tom, v jakém společenském systému žijeme.

Že kapitalismus a panství novodobé buržoazie, založené na aroganci vládnutí a vykořisťování nejširších vrstev pracujícího lidu, není konečnou historickou formací společnosti, ale že bude zákonitě překonáno, je vědecky prokázáno. Avšak je věcí revoluční politické praxe, kdy a jak se tak stane.

Leninovo dílo Stát a revoluce je i dnes základním ukazatelem cesty rozvíjení marxisticko-leninské teorie socialismu pro 21. století.

Bohumil KRATOCHVÍL

Ve Slatině o minulosti

V březnu 2001 – před 10 lety – byl z místních pamětníků založen Slatinský historický kroužek (SHK). Iniciátor jeho založení Bohumil Reichstädter vydal v roce 2002 několik kapitol o minulosti Slatiny jako *Knížku o Slatině* o 347 stranách. V roce 2006 na ni navázala *Druhá knížka o Slatině* o 312 stranách. Kromě B. Reichstädtera přispěli do ní i další členové SHK. V roce 2010 vyšla *Třetí knížka o Slatině* o 463 stranách. Tak obsáhle se městské části v Brně i mnohá města k vlastní minulosti nevracejí. Především se *Třetí knížka o Slatině* zabývá vlivem obou světových válek na obyvatele Slatiny formou životopisů obětí obou světových válek i těch, kteří se zasloužili o vznik ČSR v roce 1918 a o její obnovu v roce 1945. Je uvedeno jmenovitě 38 obětí první a 16 obětí druhé světové války, 33 ruských, 6 italských legionářů a 3 francouzští legionáři, 14 domobranců, 19 dobrovolníků 1918-1919, 21 členů Svazu osvobozených politických vězňů v letech 1945-1950 a 25 bojovníků za svobodu v druhé světové válce. Těchto 175 medailonů bylo zpracováno podle archivních i dalších písemností a informací jejich rodinných příslušníků. S některými z nich se čtenář setkává v kapitole Malý průvodce slatinským hřbitovem. Válku připomínají vzpomínky na totální nasazení v „Rajchu“ a na konec války ve Slatině.

V knize jsou kapitoly o životě ve Slatině po obou světových válkách i za Protektorátu. Pozornost je věnována i Osadě pod Stránskou skálou a Švédským šancím. Nechybí přehled dějin Slatiny v datech, Proměny Slatiny ve XX. století. Je tu zmínka i o činnosti ZMČ v letech po roce 1990, o vzniku OF ve Slatině a o tzv. Brněnské průmyslové zóně.

SHK uspořádal výstavy k 600. výročí Slatiny, o slatinských legionářích, inicioval zhotovení a odhalení pamětní desky dvěma významným osobnostem Slatiny a pomníčků americkému letci a rudoarmějčům padlým v roce 1945.

Vydání tří knížek o Slatině, získání mnoha písemností i několika set fotografií – to je bilance desetiletého organizovaného bádání o minulosti Slatiny, výrazného posunu v jejím poznání.

Karel JANIŠ

O SČÍTÁNÍ LIDU V MINULOSTI

Již vládci v dávných časech Egypta, Číny, Řecka a Říma měli zájem o to, kolik lidí v jejich říši žije, kolik daní jim může stanovit, s kolika muži může počítat do vojska. Bylo tomu tak i u nás, kdy panovník organizoval soupis obyvatel, stavení, dobytka. Získával tak podklady k vybírání daní i k postihu dlužníků daní. Zásadní opatření provedla Marie Terezie v roce 1770, kdy nařídila provést soupis obyvatel, tažných zvířat pro vojenské účely, zavedla číslování domů a evidenci trvalého a přechodného bydliště obyvatel, jejich rodinného stavu i zda se narodili v manželství nebo mimomanželském vztahu.

Tyto údaje byly poprvé uvedeny v jednotném formuláři pro sčítání. Panovnice vyžadovala povinné sčítání obyvatelstva

každé tři roky ke zjištění změn, k nimž došlo. Kdo nevyplnil formulář, hrozila mu dvouletá práce na vojenských stavbách. Pro vojenské účely byl zabaven majetek tomu, kdo ho zatajil při sčítání. V roce 1869 bylo určeno provádět sčítání každých deset let, což se dodržovalo nejen do první světové války.

Po vzniku ČSR došlo ke sčítání v letech 1921 a 1930, po válce v roce 1951 a od roku 1961 vždy v roce končícím jedničkou. Měnil se charakter otázek podle situace v jednotlivých desetiletích. V roce 1950 se sčítání týkalo obyvatel, hospodářských zvířat, vybavenosti domácností, později možnosti pořídit si televizor, ledničku, auto apod.

Karel JANIŠ

VYŠLA NEMILOSRDNÁ SÍGLOVA KNIHA O OBDOBÍ 1989-1990

Na knižní trh přichází z nakladatelství Akcent nová publikace spisovatele a novináře

Miroslava Sígla Události totality, svobody, demokracie (1989-1990). Navazuje na jeho loňskou knihu Události pravdy, zrady a nadějí a prof. František Janouch, známý jaderný fyzik a zakladatel Nadace Charty 77, ji označil za důležité dílo, které by ve svých příručních knihovnách měli mít učitelé, studenti i politici. Kniha má 490 stran se 460 ilustracemi.

Už čtyřiaosmdesátiletý Sígl patří k zakladatelské generaci redaktorů deníku Mladá fronta, v němž pracoval v letech 1945 až 1951. Potom pracoval v Letňanských strojírnách, v Hospodářských novinách, Čs. televizi, ve Světě hospodářství, v Ústavu technického rozvoje a informací (UTRIN), založil Mediažurnál. Je nesmírně pracovitý dodnes. Po roce 1968 měl jako exponovaný novinář v období Pražského jara nemalé existenční problémy. Jako pracovník UTRIN přijížděl i do Brna a to zejména v souvislosti s mezinárodními strojírenskými veletrhy. Má v našem městě mnoho přátel. Proto se v jeho nové knize s bohatými chronologicky uspořádanými faktografickými daty setkáváme i se jmény Jaroslava Šabaty, Anny Šabatové, Jana Šabaty, Jana Skácela, Petra Oslzlého, Milana Uhdeho, Radomíra Malého, Jana Trefulky, Milana Jelínka, Milana Kundery, vzpomíná na Bohumila Marčáka, uvádí i Petra Cibulku či Josefa Bartončíka. Zmiňuje se o nakladatelství Atlantis.

Připomíná ekologické fórum z 26. dubna 1989, jehož se v Brně zúčastnilo více než 200 ochránců přírody a zazněla na něm výzva k větší odvaze a nutnosti zbavit se strachu a egoismu. Téhož roku 10. listopadu byl v Brně na besedě České strany socialistické odmítnut postoj tehdejšího sovětského ministra zahraničí Ševarnadzeho k srpnu 1968 a hovořilo se na ní o článku Miloše Zemana v 8. čísle Technického magazínu T 89, jehož autor měl být propuštěn z Prognostického ústavu ČSAV. Zmiňuje se o pohybu básníka Jana Skácela, který náhle zemřel 7. listopadu. Na jiném místě vzpomíná, že 21. listopadu na 3000 lidí obsadilo budovu brněnského Krajského soudu, který měl rozhodnout o dalším osudu vězněného Petra Cibulky. Zaznamenává 11. prosince z archivu krajské správy SNB a z archivů krajského, měst-

Bohumil HLAVÁČEK

ského i okresního výboru KSČ v Brně odjížděly dopoledne automobily s písem-

nostmi určenými ke skartaci, 5. ledna 1990 byly uvolněny brněnské objekty KSČ a budou sloužit novým účelům. Píše o Havlově návštěvě Brna 15. ledna 1990, kdy ve funkci prezidenta republiky ujistil obyvatelstvo, že postavením Moravy v demokratickém a svobodném Československu se bude zabývat. Že navrhuje, aby v národním znaku republiky byla zastoupena moravská orlice, ale že není prezident – spasitel. Poprosil Moravany, aby sázeli více sami na sebe.

Síglovy záznamy historického období 1989 -1990 končí dnem 5. července 1990, kdy byl Václav Havel zvolen prezidentem ČSFR hlasy 234 poslanců. Padesát poslanců mu své hlasy nedalo. A protože Sígl je nesmlouvavým autorem literatury faktu, nemohl závěr knihy vyznít jinak. Nepřekvapuje ty, kteří ho znají, když otevřeně a nemilosrdně konstatuje: „Následovala léta, v nichž ještě některé proměny pokračovaly. Zejména ekonomika země spolu s tisíci podniky prošla náročným obdobím privatizace, která se však stala tunelářským rozkrádáním, kdy kontrola kapitálového trhu přišla později, kdy bezprecedentní rozkradení národního majetku bylo již legálně dávno dokončeno, jak uvádí například novinářský kolega a ekonom Zdislav Šulc ve svých vzpomínkách, ale na čem se shodují i mnozí další ekonomové. Došlo také k významnému oslabení filozoficko-politické tradice české státnosti, k spontánnímu svobodnému pohybu společnosti, zesílily rozpory v česko-slovenských vztazích a rozpadu Československa po parlamentních volbách v roce 1992. Od 1. ledna 1993 vznikla tak Česká republika, která se přihlásila k tradici čs. státnosti a liberálního pojetí kapitalistické ekonomiky.“

Po roce 1989 vyšly Síglovy knihy *Ze šuplíku, Batova průmyslová demokracie, Na vlně 490 metrů, Rehabilitace v České společnosti, Generace 45, Byli jsme přítom, Generace nadoraz, Etudy z domova, Ach, kdyby..., Fakultní základní škola, Svému městu a kraji, Osobnosti a osudy obce, Kam jste se poděli?, Opustíš-li mne, nezahynu..., Podbezděžský buditel, Co víme o smrti, Kdo byl a je kdo..., Almanach českých novinářů a již zmiňované Události pravdy, zrady a nadějí.*

PODIVNÉ TAHANICE O HRDINY NÁRODŮ

Lukáš Kašpar v obsáhlé stati v týdeníku Víkend Dnes z 22. ledna 2011 uvedl, že hrdinou se člověk nerodí, ale stává. Může jím být **svatý,**

zločinec i sportovec. Někdy ho jmenuje národ pyšný na jeho činy, jindy ho prosazuje pár politiků, aby mohli urvat něco z jeho proslulosti. Populární jsou vzbouřenci – na Slovensku Jánošík, v Anglii Robin Hood a sjednotitel Itálie Giuseppe Garibaldi. O svého národního hrdinu – Matku Terezu – soupeří Albánie s Makedonií. Angličanům je trochu nepřijemná velká žena Francie Johana z Arku – porážela je v čele francouzského vojska – oni sami váhají mezi králem Artušem, Robinem Hoodem, pirátem Francisem Drakem, admirálem Horatiem Nelsonem a Winstonem Churchillem. V Rusku v celonárodní anketě před dvěma lety obsadili druhé a třetí místo Stalin a Lenin, první se umístil car Mikuláš II., který porazil letce Mercedesjeva, Gagarina i Pavlíka Morozova.

V Jižní Americe se státníci vracejí do minulosti jinak. Venezuelský Hugo Chávez si prohlédl v hrobce Simona Bolívara, rodina Evity Peronové odmítla její exhumaci z hrobu v Itálii,

Karel JANIŠ

aby mohla být na přání argentinské vlády uložena do mauzolea vedle manžela Juana. Na Kubu byly přivezeny ostatky Che Guevary, který se narodil v Argentíně a zemřel v Bolívii.

V USA si váží prezidentů George Washingtona i J. F. Kennedyho, náčelníka Siouxů Sedícího býka, boxera Aliho a Chucka Norrise v roli rváče-herce Texas Rangers. Autor stati uvádí, že pro globální „síň slávy“ hrdinů dneška platí hláška z filmu Limonádový Joe: „Padouch nebo hrdina, my jsme jedna rodina!“

Autor uvádí zlomek našich hrdinů: Milada Horáková, Jan Žižka, Bivoj, Přemysl Otakar II., Jan Kubiš, Jan Hus, Václav Morávek, bratři Mašínové ... Kdo je hrdinou, kníže Václav nebo Boleslav – vladař poslušný saským sousedům nebo panovník, který to odmítl a upevnil český stát? Poměrně jednoznačný hrdina T. G. Masaryk a antihrdina Klement Gottwald? A na otázku autora stati: Kde jsou dnes zástupy hrdinů socialistické práce, odpovídám: V době vlády peněz jsou nežádoucí, např. v diskusi v pořadu Václava Moravce!!

Je název knihy rozhovoru evangelického faráře v Libici nad Cidlinou a současně zahraničního redaktora Katolického týdeníku s redaktorem Perspektiv Martina T. Zikmunda s místopředsedou Senátu Parlamentu ČR Petrem Pithartem. Knihu vydalo nakladatelství Portál v Praze 1910.

V předmluvě Pithart uvádí, že celý život věřil a stále věří, že chtít se ptát, naučit se ptát, nebát se ptát je důležité. Tápání a odpovídání je podstatou a smyslem setkávání. Kniha je takovým setkáním dvou generací, dvou životních zkušeností. V knize prochází svým dětstvím a mládím, předkládá čtenáři svoje hodnocení významných událostí.

Jak se stalo, že se po těch dvaceti letech na osmašedesátý vůbec nenavázalo? Mnozí lidé tenkrát v osma a devětašedesátém upřímně věřili, že by se syntéza socialismu, svobody a trhu měla zkusit ... sociálně demokratická a umírněná komunistická levice na Západě tomu přikládala ještě větší váhu než my sami ... začalo to podpisem kapitulačního moskevského protokolu ... vůdčí postavy jara pak ustupovaly až do 21. srpna 1969, krok za krokem, od větví funkce k menší, nikdy za to nic nezískaly. Svoboda, Dubček, Černík, Smrkovský – u těch lidí nenajdete jakýkoli hmatatelný důkaz, že by se tlaku postavili. Mohli být přetlačeni, šlo o to pokusit se udělat to tak, aby to veřejnost poznala. Přitom měli podporu, o kterou se mohli opřít ... Lidé teprve tehdy postupně přestávali věřit, že se to na jaře myslelo vážně ... že v tom pražském jaru asi zase tak o moc nešlo – když to nestálo ani za menší oběť ... Když jsme po Listopadu začali jednat o složení vlády s designovaným předsedou Mariánem Čalfou, začali nám lidi z Obrody nabízet ... Rozvinula se debata a tehdy jsme si vlastně poprvé řekli, že tyto lidi nechceme, že je do vlády nedoporučujeme. Poprvé se vyjevilo, že na osmašedesátý nenavazujeme, že o představitele té slibné syntézy nestojíme. Neukázali totiž, že to sami myslí opravdu vážně ... my jsme samozřejmě hledali, nač se navázat dá. A když se na nic nepřišlo, tak jsme po Listopadu se drželi první československé republiky, třeba pokud jde o ústavu ... Osmašedesátému nechyběly ideje, přebývalo v něm nadějí, ale chyběla mu poslední věrohodnost (s. 76-8).

Začala se scházet první celorepublikové sněmy Občanského fóra ... přibývalo tlaků na „dekomunizaci“ ... Tomáš Sokol jako pražský prokurátor prohlásil, že když budou komunisti užívat komunistické symboly a mluvit komunistickou řečí, je připraven tu stranu žalovat a eventuálně i zakázat ... prokurátor samozřejmě nemůže žalovat žádnou právníckou osobu, to nejde ještě ani dnes, v roce 2010, a už vůbec nemůže zakazovat politické strany, to může až Nejvyšší správní soud – tehdy neexistoval, takže Tomáš Sokol to vzal zpátky ... Všechny krajské výbory OF se za Sokola postavily, ačkoli jeho požadavek byl naprosto nesmyslný, nemožný ... chtěli jsme s komunisty skoncovat, ale jen a jen tím, že je porazíme v blížících se volbách ... svolal jsem špičkové právníky hlásící se k OF ... byl tam Motejl, Burešová, Sokol ... ujistili jsme se, že je třeba udělat maximum ve všech možných rehabilitacích, ale nepřišli jsme na nic převratně nového, co bychom mohli k dekomunizaci použít ... cítili jsme obrovský tlak, věděli jsme, že nás to může smést, jak se to první vlně revolucionářů stává – ta bývá pravidelně pozřena radikály, kteří u toho zprvu nebyli a pal jsou nejhorlivější ... když jsem se dozvídal, že tam či onde dělají plošné seznamy těch, kteří mají odejít, tak jsem se postavil proti. Oni opsali seznam ředitelů podniků a udělali z toho

seznamy těch, kteří musí pryč. Já trval na tom, že musí odejít proto, že neprojdou výběrovým řízením, konkursem ... (s. 140-142).

Husák jmenoval Slováka Čalfu, tím vyloučil, že by se prezidentem republiky mohl stát Dubček. Protože když byl předsedou federální vlády Slovák, prezidentem musel být Čech a obráceně ... přišel posel od Čalfy, který nabízí Havlovi schůzku na předsednictvu vlády ... Čalfa mu předestřel časový harmonogram: Nejprve je třeba uvolnit jedno místo slovenského poslance, na to místa kooptovat Dubčeka a vzápětí musí být zvolen předsedou Federálního shromáždění, a to bude před vaší volbou, pane Havle ... obě volby je třeba přesně naplánovat, Dubček bude zvolen 28. 12. a 29. prosince budete, pane Havle, zvolen prezidentem republiky. Přesvědčím komunistické poslance, aby vás zvolili ... Čalfa měl všechno promyšleno ... na setkání studentů s představiteli strany a vlády k 17. listopadu 1989 mu studenti i oficiální řekli, že je konec, že tenhle režim, tenhle socialismus skončil ... Čalfovi došlo, že studenti mají pravdu ... (s. 144-146).

Hned po volbách 1992, které Občanské hnutí prohrálo, jsem napsal článek v tom smyslu, že v těchto volbách vlastně vyhráli ekonomové nad právníky. A to bylo to hlavní neštěstí prvních let transformace. Připravení právníci nebyli k dispozici, naopak ekonomové byli v osmdesátých letech režimem doslova pěstováni v takových sklenicích, jako byl Prognostický ústav. Z nejvyšších míst se tehdy čekali, že z nich snad přece jen vypadne nějaká zázračná formulka a ta že náš socialismus zachrání ... Takže tito lidé měli přístup k nejnovější odborné literatuře, mohli jezdit po světě na odborné konference atd. Zato právníci byli konformní jaksi z definice, o právních aspektech tržního hospodářství nevěděli nic, nevytáhli paty ze země, prostě sloužili moci. To byl taky jediný důvod, proč chtěl Ježek po ekonomech, aby od nich „utíkali“. Ale dopadlo to tak, že se uteklo od práva, od včasné a důkladné právní regulace vůbec ... Ekonomická transformace se prováděla v duchu doporučení, která vznikala mimo nás. Kuponová privatizace ... zapadala do celkové „filozofie“ tzv. washingtonského konsenzu, který vznikal v dílnách Mezinárodního měnového fondu, Světové banky a amerického ministerstva financí ... byla to **autoritativně formulovaná doporučení** pro vlády nejen v postkomunistických zemích ... doporučovala se **liberalizace, privatizace, deregulace**. Vycházelo se přitom především z latinskoamerické zkušenosti relativně úspěšných přechodů od autoritářských režimů k demokracii ... souvisí s nimi i vznik nového oboru nazvaného „tranzitologie“ – zkušenosti z jedné části světa byly podle mého nešťastně zobecněny a aplikovány mimo jiné na deset nových postkomunistických států s jinými dějinami a jiným ekonomicko-politickým vývojem ... parta ekonomů, která se dala dohromady za minulého režimu kolem Prognostického ústavu a Ekonomického ústavu ČSAV ... ta doporučení naprosto akceptovala. Patřila k nim **veledůležitá instrukce** vytknutí před závorkou: **všechno je třeba udělat co nejrychleji**, mluvílo se o **šokové metodě**. **Šok a právo**, to ale nejde dohromady. Právo je ze své podstaty konzervativní a nelze ho vymyslet přes noc a už vůbec nelze přes noc zajistit, aby je lidé dodržovali a stát toto dodržování úspěšně donucoval (s. 157-8).

Grebeníček jako major Zeman je název článku v Katolickém týdeníku č. 08 z 15. - 21. 2. 2011 hned na 1. straně. Projev poslance M. Grebeníčka 11. února ve sněmovně prý vyvolal velké emoce, poněvadž mimo jiné zpochybnil členy protikomunistického odboje u nás a přímo řekl, že „připravovaný zákon považuje za ... politickou adoraci teroristických aktů minulosti“. O něco málo delší dobu než projev M. Grebeníčka trvá každý seriálový díl z Třiceti případů majora Zemana, které každý pátek vysílá TV Barrandov. V mnoha jeho dílech jsou odpůrci komunismu líčeni jako zločinci či rovnou jako teroristé (členové *Konfederace politických vězňů se někdy chlubí, jak se zbrání v ruce bojovali s komunisty a některé tyto případy jsou popsány i v knihách. Když poslanec M. Grebeníček o tom promluví, je zle podle hesla My můžeme, druzí ne!! My určujeme, kde je pravda, ne komunisté! Pryč s nimi!*).

Na 8. straně téhož čísla Katolického týdeníku jsou uvedené myšlenky přezývány v obsáhlém článku Jana Paulase *Návraty majora Zemana a Anny Holubové*. Nejde prý o žádné přízraky z archivu, ale o každodenní přítomnost na TV Barrandov, před časem na TV Prima i na DVD. Novinářka Petruška Šustrová si myslí, že lidé se rádi dívají na své oblíbené herce a rádi se při takovém pořadu „vracejí“ do doby, kdy byli mladí, tedy z nostalgie. Po

diskusích, zda Majora Zemana vysílat nebo ne, byl seriál vysílán s vysvětlujícím dokumentem a následnou besedou. Ale po letech se seriál stěhuje z jedné televize do druhé bez doprovodných pořadů. Bylo totiž přijato zadání zvyšovat svou sledovanost. V závěru autor připomíná, zda tyto vykopávky z doby komunismu nejsou méně škodlivé než současné akční filmy plné násilí, krve a nenávisti – je shoda, že takové zobrazované násilí škodí. Akční filmy jsou prý vlastně pohádky pro dospělé.

Historik Jaroslav Šebek v článku o seriálu Major Zeman už v názvu článku „*Řemeslně dobře zvládnutá ideologie*“ nemůže popřít profesionalitu režie seriálu i jeho obsah, který kritizuje. K jejich sledovanosti podle Šebka přispívá inflace mnohadílných sérií na všech kanálech televize ... jejich scénáře budou zápasit s mělkostí a působit jako dort od pejska a kočičky, kam se přimíchá všechno, co mají lidi na obrazovce rádi. Výsledek bude nutně působit jako *nastavovaná kaše*, v níž se pouze odehraje požadovaný příděl emocí, který má diváky unášet do vysněného virtuálního světa. *Postavy nejsou tak zpracované, charakterově prokreslené a lidsky věrohodné* jako v oněch minulých seriálech a navíc *nejsou ani příliš kvalitně zhrané*. Takže vzhledem k *současnému upachtěnému televiznímu podprůměru* zůstanou předlistopadové seriálové „son-

dy do procesu socialistických přeměn“ žádaným zbožím i nadále.

Jaroslav Šebek se pokusil věcně srovnat minulé seriály se současnými „nastavenými kašemi“. Patří k nim kromě seriálů i *televizní nedělní polední pořad Václava Moravce* – například 20. 2. 2011 probrána situace s lékaři, připravovaná důchodová reforma, oslava narozenin šéfa KLDŘ, demonstrace v Egyptě i v dalších afrických zemích, komunální problémy Prahy. Je to po dvou i více hodinách těžko sledovatelný pořad a nedívám se premiérovi Nečasovi, že raději v neděli obědvá s rodinou – i když kdo ví??

RUDÁ MLHA PŘED OČIMA

*Hospodářství naše už je na dně,
my proti tomu vystoupíme rádně,
turdí vláda, prý nekompromisně,
vyčistíme nepořádky jako plísně,
nejlépe když vystrílíme komunisty,
tím máme úspěch zaručený, jistý,
svoje snahy pojistíme zákonem,
schválíme jej rychle, na honem,
zrušíme jejich stranu, vadí nám,
vadí našim rozkrádacím vidinám.*

Bohumír POSPÍŠIL

ZÁHADY SEDMNÁCTÉHO LISTOPADU

Tak je nazvána publikace autorů Karla Sýse a Dušana Spáčila. Byla vydána v loňském roce. Čtenář v charakteristice obou autorů je seznámen s jejich dosavadní redaktorskou a spisovatelskou činností i životopisnými údaji. Oba autoři se poprvé setkali jako spoluautoři první psané knihy s názvem »Viděno deseti«. V předmluvě Dušan Spáčil v mnohém objasňuje takřka protichůdné názory, které autoři mají i proč pro tuto knihu spojili své síly. Karel Sýs v doslovu uvádí, že »záhady se řeší, protože existují, ale nic není tak starého, jako vyřešené záhady. Záhada je cenná, jsme-li odhodláni vyřešit ji sami, bez nápovědy«. Uvádí, že záhadu 17. listopadu pro sebe již vyřešil a že nyní je řada na čtenáři této knihy. V knize se autoři opírají o svědectví po 21 ti letech známých protagonistů listopadových událostí a některých vysokých ministerských úředníků, kteří byli u toho. Někteří z nich promluvili otevřeně právě až po více než dvou desítkách let. Odhalují tak mnohé záhady 17. listopadu 1989. Svědectví je vedeno jako rozmluva ve formě dotazů a odpovědi konstatování faktů jejich objasněním, rozvedením i názory. Čtenář je rovněž seznámen s osobní charakteristikou jednotlivých protagonistů, vládních úředníků i jejich životními údaji. Z toho je zřejmé, že se jedná o spektrum rozdílných úhlů pohledu a názorů na 17. listopad. Tomu odpovídají i rozmluvy, které vedli autoři knihy s vybranými činiteli, zřejmě s cílem postihnout rozdílná stanoviska k záhadám 17. listopadu. Proto uvádím kdo z autorů knihy s kým vedl rozhovory:

Stanislav Devátý, Zdeněk Jičínský, Jan Ruml a Petr Uhl – Dušan Spáčil.

František ULBRICH

Rudolf Hegembart, František Nevařil, Jaromír Sedlák, Karel Urbánek a Anonym – Karel Sýs.

V rozhovoru byla často položena otázka proč? Kde jsou kořeny rozkladu socialistického systému? Otázky byly směřovány do oblastí ideologie, ekonomiky, vnitrostranických, interpersonálních vztahů, až po otázky mezinárodní. O tom všem je tato kniha i mnohém jiném. Obsahuje řadu faktů a argumentů, které v mnohém odhalují záhady 17. listopadu 1989. I když tohoto data je také snaha vládnoucích garnitur vše předcházející negovat. Nečinil jsem si nárok dělat nějakou recenzi této knihy, ale ocenit autory pro pochopení záhad 17. listopadu.

Závěrem jeden fakt a argument, který v rozhovoru uvádí doc. Ing. František Nevařil, CSc., člověk, který se celý život zabíral ekonomikou na různých stupních řízení a od začátku 80. let působil jako hlavní národohospodářský poradce tří předsedů federální vlády ČSSR (Štrougal, Adamec, Čalfa). Na otázku byla tehdy (1989) republika zadlužena, uvádí, že stát měl 85 mld Kčs finančních rezerv, což v dnešních cenách (2009) odpovídá nejméně pětinasobku (400 – 450 mld Kč). Měla také asi 107 tun měnového zlata. Obyvatelstvo bylo v podstatě bez dluhů. Hrubý zahraniční dluh reprezentoval kolem 500 USD na obyvatele, (v roce 2009 to dělalo přes 8000 USD), tedy asi 7500 Kč! Celková devizová pozice země byla aktivní, i když některé pohledávky byly obtížně vymahatelné, hlavně v rozvojových zemích. Čtenář nyní má dostatek možností zjistit, jak se tato čísla negativně dále prohlubovala po dobu prošliých 21 let a po celkovém seznámení se s knihou vytvořit si svůj vlastní názor.

○ **Klaus a já jsme poslední mohykáni.** Řekl v rozhovoru pro deník Dnes předseda Ústavního soudu Pavel Rychetský (1943) ... a dodává veteráni ... začali spolu ve sklepě Laterny magiky, reprezentovali jisté protipóly, na straně druhé nejpevnějším základem jejich vztahů je vzájemný respekt (*nezapomněl na Petra Pitharta, senátora z povolání?? Je narozený ve stejném roce jako Václav Klaus*) ... Rychetský nesouhlasí se soudci, kteří byli pro zveřejnění komunistické minulosti soudců ... spustilo to neblahou společenskou atmosféru ... každá společnost, která začne vytvářet seznamy svých občanů, je nemocná, není normální (*zdůrazňuji tato slova, která charakterizují dnešní dobu, ale Rejžek píšící do Lidových novin by neměl co číst!*) ... Rychetský se nestydí, že vstoupil do komunistické strany v době sjezdu spisovatelů (v roce 1967), kdy jeho vzory byli členové strany spisovatelé Vaculík, Klíma, Skácel ... Nemyslí si, že je moudré jakoukoli profesi posuzovat podle toho, zda před dvaceti nebo čtyřiceti lety byl členem nějaké politické strany ... V listopadu 1989 nebylo možné zrušit KSČ, poněvadž Havel jednal s premiérem Adamcem, což vyústilo v to, že ještě v původním složení komunistický parlament zvolil Václava Havla prezidentem. Rychetský je nešťastný, když Ústavní soud musí řešit čistě politické konflikty, například zdravotnické poplatky a celý Topolánkův bahtoh nebo návrh na zrušení Ústavu pro studium totalitních režimů ... Těžko popsat, s jakou úlevou odešel z vlády na Ústavní soud, odpovídat za svůj rezort a zároveň během pěti minut se na schůzi vlády rozhodnout, jak hlasovat o dotacích zemědělcům nebo jestli bombardovat Jugoslávii... být ve vládě je závazek loajality vůči ostatním členům, není v lidských možnostech všemu rozumět (*vzácné přiznání*) ... Politická a lidská kultura byla nejvyšší v době federace ... od té doby se celých dvacet let úroveň politiky kontinuálně snižuje. **Je tu politika konfrontace**, politika, v níž převážil názor, že **vítěz bere vše**, to je velmi zhoubné ... vyjadřuje **hluboký smutek nad tím, kam to dopracovali** (*dnes stačí většina 118 sněmovních hlasů*).

○ **Beru o 16 tisíc míň. A to je velký propad.** Řekl v rozhovoru pro deník Dnes 12. února 2011 místopředseda ústavně-právního výboru PS PČR Marek Benda (1968). Poslanci odhlasovali

snížení svých platů, zdanění náhrad, sociální a zdravotní pojištění. A při první letošní výplatě byli překvapeni. Benda měl do konce minulého volebního období jako předseda výboru (*ústavní právník k pohledání!*) 99 tisíc, po volbách 88 a nyní 66 tisíc (*8 500 voličů ho ze 17. místa na kandidátce „vystřelilo“ na poslance*), je to těch dvacet procent, což je poměrně dost (*jejich pětinu platu vydělává málokdo ... Jiří Hanák v Právu 12. 2. 2011 napsal: „Jak to, že lidé, kteří si nedovedou poradit ani s vlastním příjmem, rozhodují o více než biliónu státního rozpočtu? Ono to podle toho i vypadá“*) ... Přímá volba prezidenta do českého ústavního systému podle Bedy nepatří. Vedle Přemysla Sobotky a Miroslavy

STŘÍPKY JIŽ LETOŠNÍ

Němcové si dovede představit na Pražském hradě i Nečase, Tošenovského a někoho, jako je Šimon Pánek ... post prezidenta nepovažuje za vrchol kariéry, možná za dvacet let by si pro sebe jako **důstojné místo** před odchodem na odpočinek uměl představit **předsedu Ústavního soudu**, do té doby chce působit jako teoretik práva (*obohatí právo úvahami, aby zvládl ono předsedávání - u nás je možné všechno!*).

○ **Třídní boj - tentokrát retroaktivně.** Označil Petr Uhl v Právu 10. 2. 2011 návrh předsedy klubu TOP 09 Gazdíkova 10 procentní daň z důchodů bývalých funkcionářů KSČ od tajemníků OV výše. Snad se ujme a mohla by posloužit TOP 09 podobně jako Straně zelených památná biomasa Kateřiny Jacques. To známý a zanícený komunistobijce Karel **Steigerwald** (1945) přispěchal v deníku Dnes 9. 2. 2011 s konkrétním návrhem: Srážky by se měly odstupňovat podle komunistické zásady každému podle jeho funkce. Nejvíce generálové, ministři, tajemníci v centru, o chlup míň krajští satrapové, nejméně okresní vrtichvosti. Dál k maloměstské vrchnosti už asi ne, ten mrak šplhounů by byl kancelářsky nezvládnutelný. Srážky estébákům vyměřit bez milosti (*jaké srážky vyměřit těm, kteří opěvovali minulý režim ve verších (Milan Uhde, Pavel Kohout) v románech mnoha autorů, v rozhlasových seriálech (Jak se máte, Vondroví?), též autorem byl navrhovatel srážek z důchodů!*).

○ **Znovu o zákazu KSČM.** Podle senátora Jaromíra **Štětiny** KSČM se hlásí k Marxovi, který v Manifestu KS vyzýval k násilnému převzetí moci. Tím KSČM porušuje článek 5 Ústavy ČR o odmítnutí násilí jako prostředku k prosazování svých zájmů. Rozhodnout o tom má nezávislý soud. Petr **Uhl** v právu 14. 2. 2011 uvedl, že Štětina založil svou politickou kariéru na rovnici KSČM = KSČ, i když byl členem KSČ, velebil ji ... Bývalá manželka velíkána TV Nova Vladimíra **Železného** Marta **Davouze** v Lidových novinách 14. 2. 2011 doporučila zrušit KSČM v rámci sebezáchovy prezidentským dekretem nebo výnosem Nejvyššího soudu! To Jana **Machalická** v Lidových novinách 16. 2. 2011 má dost z lidské hlouposti a drzosti, jejichž limity prý překročily výroky poslanců Grebeníčka a Marty Semelové - máme prý poslouchat kombinaci perfidnosti a demagogie? Nebožákům prý o život šlo, a proto měli zbraně, aby mohli žít jinde než v komunistickém lágru. A Vojtěch Filip s drzostí do nebe volající v televizi řekl, že ten, kdo rozvracel republiku, nemůže chtít stejnou penzi jako ten, kdo poctivě pracoval. Prý by sedlo pár dobře mířených přes hubu - a to prý nevolá po násilí!! Redaktor Lidových novin Jiří **Peňás** v pravidelném sloupku v deníku 19. 2. 2011 označil Martu Semelovou za nejhloupejší ženu v ČR, když chválila práci našich pohraničnicků. Někteří prý se domnívají, že Semelová je spíše zlá, poněvadž spor, zda komunismus je projevem hlouposti nebo zloby, je jádrem české otázky (*v hlavě pana redaktora!!*). Jiní se domnívají, že Semelová je prostě kr...a a hotovo (*svou úvahou se podle dr. Štrosmajera vznášá nad námi jako zdravotní sestra v seriálu Nemocnice*).

○ **Jiří Pehe varuje pravici.** V Právu 17. 2. 2011 považuje návrh zakázat KSČM za absurdní. Absence KSČM by pro pravici byla nevýhodnější než pro ČSSD, neměla by proti komu pořádat předvolební mobilizaci, posílila by ČSSD přechodem části voličů KSČM k ní. Ostří spolupráce s ČSSD by bylo otupeno vznikem nové strany bez názvu komunistická, posílili by Bobošíková a Miloš Zeman a jejich strany. Pravici nejde o to KSČM skutečně zakázat, ale pořádat „zakazovací“ kampaně (*Pehe vystihl výstižně počínání pravice!*).

KJ

ANEB CO PŘINÁŠÍ DIVADELNÍ A HUDEBNÍ SEZÓNA V BŘEZNU A DUBNU

V **Mahenově divadle** se vystřídají dva režiséři ve dvou premiérách. Ředitel Divadla Radost Vlastimil Peška si vyzkouší (18. III.) svou hravost a lehkou ruku na velkém jevišti v Shakespeareově komedii *Konec dobrý, všechno dobré*. S napětím očekávaný (15. IV.) Rostandův *Cyrano z Bergeracu* ukáže schopnosti šéfa činohry Zdenka Plachého. Reprizované (26. III. 2. IV.) Zaslíbení z jeho režijní dílny vzbudilo řadu negativních kritik, které však pomíjely vliv videomédií na diváka. Divadlu pak nezbývá než se s tímto vlivem vyrovnávat. V daném případě jde o příběh lásky a smrti dvojice, legendárního skladatele Štaidla a neméně legendární krasobruslařky Maškové, vše doprovázeno dobovou hudbou. Stejně měřítko lze uplatnit na reprizované (8. IV.) Mozartově Figarově svatbě. Premiéru předcházela pověst režisérky inscenace, operní pěvkyně a úspěšné režisérky drážďanské Semperovy opery Annetty Jahns. Modernizované pojetí Mozarta, odehrávající se ve funkcionalistickém prostředí, brněnské vily Tugendhat s hlavními postavami mafiánských zbohatlíků a jejich dvora na místě rokokové šlechty, prvoplánově reaguje na současnou společenskou situaci a u diváka odchovaného videomédií a z jejich produkce např. fantasy filmy, může mít úspěch. Vzniká však otázka zda uspokojí konzervativnějšího, zasvěceného diváka, který může v režijním pojetí vidět interpretaci proti duchu předlohy. Ta podává křehký rokokový příběh a jednu z nejpůsobivějších podob lásky operního repertoáru.

Janáčkově divadlo reprizuje (23. IV.) Martinů Juliette. Jde o zdařilou inscenaci. Je to díky snové surreální předloze umožňující širokou škálu interpretace na níž se podílí i výprava Daniela Dvořáka.

Městské divadlo na Hudební scéně premiéruje (25. III.) muzikál Kandra Ebba a Fosse Chicago. Jeho česká premiéra se konala tři roky po své americké premiéře právě v Divadle bratří Mrštíků v roce 1978. Satirický muzikál, kritizuje zkorumpovanou zločinem a jazzem prodchnutou společnost dvacátých let v Chicagu, kde vražedkyně a po slávě toužící krásky Velma Kellyová a Roxie Hartová se setkávají v ženské věznici. S pomocí proslulého advokáta Billyho Flynna bojují všemi a především ženskými zbraněmi o přední stránky novin a titul vražedkyně týdne. Druhou premiérou (9. IV.) je *Měsíční kámen* s podtitulem světová premiéra. Jde přepis senzačního románu amerického autora, ukrývajícího se pod pseudonymem Bourbon Kid a kombinaci thrilleru, akčního filmu, upírského hororu či westernu. Autoři inscenace Stano Slovák a Jan Šotkovský označují své dílo, jako parodickou, divadelní podívanou v duchu filmů Quentina Tarantina či Roberta Rodrigueze. Městské divadlo, tak pokračuje v mnohaleté linii svého šéfa a režiséra inscenace Chicago Stanislava Moši - bavit za uvolněním přicházející publikum.

Divadlo Bolka Polívky uvádí (20. III.) pražské Studio Dva s hrou jednoho z nejúspěšnějších soudobých chorvatských dramatiků Miro Gavrana *Vše o ženách*. Na scéně se vystřídají Jana Krausová, Anna Šišková a Jitka Schneiderová. Pražské Divadlo komedie uvede (22. III.) hru kontroverzního kritika rakouské a německé společnosti Thomase Bernharda *Stáří mistři*. Jde o konflikt dvou staříků-zřízence a návštěvníka vídeňského Kunsthistorického muzea, který po třicet let chodí obden rozjímat před Tintorettem. Na scéně je představen Karel a Marian Rodenové. *Petrolejové lampy* (28. III.) zpopularizované filmem podle Jaroslava Havlíčka jsou inscenací stejného divadla a opět se na scéně objeví Karel Roden.

Divadlo Husa na provázku uvedlo hry vítězů soutěže o Cenu Konstantina Trepleva. Soutěž je nazvána podle divadelní postavy z Čechovova *Racka*. *Ryba horí* Jána Mikuše (4. III.) je inspirována jeho rodným prostředím, slovenskou vsí. Autor, student JAMU se přiznává ke vzorům irských dramatiků a pojednává téma náboženského fanatismu. Večer umělců Pavla Trtílka (12. III.) je inspirován skutečnými postavami umělecké scény jež hrají samy sebe.

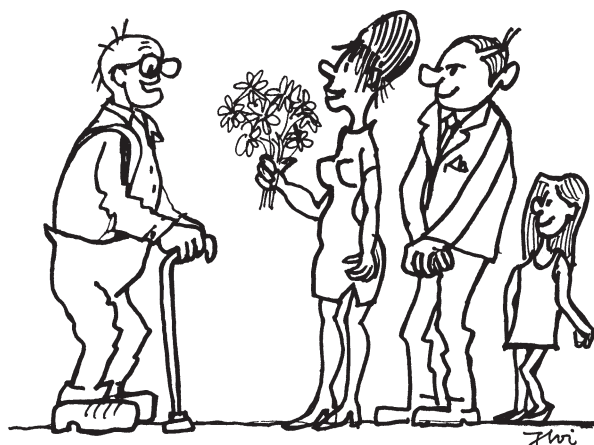
HaDivadlo premiéruje (18. 19. III.) hru současného německého dramatika Davida Gieselmana Holubi. Hlavní postava majitel prosperující firmy Robert se jednoho dne rozhodne zmizet, opustit každodenní stereotyp, nebýt dále součástí ve fungujícím soukolí rodinných a hlavně ekonomických vazeb. Gagarin Jána Sedala bude uveden v den 50. výročí startu vesmírné lodi Vostok. Rámecem reprizy (12. IV.) bude Velký vesmírný den připravený k tomuto výročí Hvězdárnou a planetáriem města Brna. Jen škoda, že surreální pojetí autora i režiséra poněkud postrádá srozumitelnost.

Divadelní studio V reprizuje (19. IV.) legendárního dětského hrdinu Neználka ve Slunečním městě. Knižní předloha Nikolaje Nosova zdá se je atraktivní i v současnosti, jež vidí dobu vzniku knihy víc než kriticky. Jevištní uvedení jen dokazuje kvality knižní předlohy. Otesánek v úpravě Jitky Vrbkové (27. III.) vychází vstříc malému divákovi.

Divadlo Polárka premiéruje (19. III.) Bořík a spol. Jde o dětského hrdinu z knihy Vojtěcha Steklače, který prožívá typicky dětská dobrodružství jako hledání pokladů a boj s lupiči.

Brněnská Filharmonie uvede (31. III. a 1. IV.) v Besedním domě za řízení Alexandara Markoviče v rámci Netradičního cyklu skladby pro nástroje známé spíše z folkloru s doprovodem orchestru. První z nich cimbál, netřeba čtenáři představovat zato druhý tarogató vyžaduje vysvětlení. Jde o nástroj hobojevého typu používaný na Balkáně v 16. století. Uherský povstalec proti Habsburkům Štefan Bočkaj vytvářel z hráčů na tarogató celé orchestry. Do dějin Moravy se však zapsal rabováním a vypalováním vesnic slovensko-moravského pohraničí. Na koncertě zaznějí skladby pro cimbál a tarogató soudobých autorů. /V/

VÍTE, PROČ JSEM SE DOŽIL STOVKY? VŽDY, KDYŽ JSEM CÍTL, ŽE SE BLÍŽÍ MOJE POSLEDNÍ HODINKA, TAK JSEM SI NAHLAS PŘEDRÍKÁVAL (CENU POHŘBŮ).

FILMOVÉ OKÉNKO

La película je španělský výraz pro film. Byl tak nazván festival španělského filmu, který probíhal na konci února v kině Art. Byla na něm překvapující v první řadě produkce filmů z nichž celá řada byla namluvena např. v katalánštině. Jednalo se o filmovou produkci jednotlivých jazykově a svou identitou odlišných španělských zemí a jejich příspěvek ke kultuře a zviditelnění Španělska. Český film pomalu vstávající z popela, kdy po privatizaci Barandova se tam točily pouze pornofilmy, si o takové místní podpoře kultury může nechat jen zdát. Tématika filmů byla často sociální. Malý Indi (režie Marc Recha Španělsko 2009) byl příběhem chlapce ze slumu, kdy urbanizace a čtvrt plná nezaměstnaných ničí přírodu i bezelstného hrdinu. Trosečník (režie Pedro Aquilera Španělsko 2010) řešil střet kultury afrických ilegálních přistěhovalců s Evropou. Biutiful (režie Alejandro G. Iñárrita Mexiko 2010) navržený na Oskara a představitel hlavní role Javier Bardem ozdobený hlavní cenou za herecký výkon v Cannes je džunglí ilegálních čínských a afrických přistěhovalců, nelegálních obchodů a úplatné policie. Hrdina náhle postavený před blízkou smrtí rakovinou se pokouší v této džungli odejít s čistým stolem i štítem. Zvláštní kapitolou byly filmy s tematikou býčích zápasů. Modrý býk (režie Daniel V. Villamediana Španělsko 2008) byl fascinující podívanou vytvořenou minimálními prostředky téměř beze slov. Toreador končící rekonvalescenci po zranění začíná trénovat pro svou další dráhu. Pro srovnání byl zajímavý archivní Okamžik pravdy (režie Francesco Rosi Španělsko 1965) kde italský režisér neorealista podává Španělsko 60 let jako zemi s velkými sociálními rozdíly a hluboce konzervativní.

Andrzej Wajda oslavil 85 let a začátkem března proběhla v Artu přehlídka jeho filmů. Diváci tak mohli spatřit Březový háj (1970) natočený podle povídky Jaroslava Iwackiewicze, Krajinu po bitvě (1970) zpracovávající těžký poválečný osud polských emigrantů, Člověka z mramoru (1977) s tematikou inscenovaných procesů 50. let i jeho poslední film Puškvorec (2009) o lásce jež přichází příliš pozdě a smrti přicházející nečekaně brzo.

Festival Jeden svět proběhne v Artu od 22. do 29. 3. a přinese jako obvykle pozoruhodné kontroverzní snímky z neuralgických míst naší planety a jejich problémů. Freedom Riders – Jezdci

svobody (režie Stanley Nelson USA) byli mladí Američané, kteří v roce 1961 iniciovali tlak proti rasové segregaci v USA, Ve jménu rodiny (režie Shelley Saywell Kanada) řeší problém vraždy ze cti v muslimské komunitě v Americe, Po dlouhé noci den (režie Tomáš Kudrna ČR) se zabývá tematikou totálně nasazených během Protektorátu v nacistickém Německu.

Bonjour Brno je filmová součást festivalu francouzské kultury v Brně a v Artu od 30. 3. do 2. 4. přinese osm zajímavých titulů z nichž jmenujme aspoň Slečinky z Rochefortu (režie Jaques Demy a Agnes Vardová Francie 1967) kde Catherine Deneuve a Françoise Dorléac v hlavních rolích hrají milostný příběh v režii tvůrců slavné francouzské filmové Nové vlny. /V/

RUSKÉ FILMY NA MFF CINEMA MUNDI

Téměř stovku filmů, např. kandidujících na cenu Oscara, vzhledli diváci Mezinárodního filmového festivalu Cinema Mundis v Brně, který začal 3. března v sálech Palace Cinemas Velký Špalíček.

Každý den hlavní festivalové sekce do 9. března byl věnován kinematografii jiného regionu. Ruské středisko vědy a kultury v Praze vystoupilo jako partner festivalu při organizaci doprovodné sekce festivalového programu. Pro obyvatele Moravy byl skutečným dárkem zhlédnutí nejlepších ruských hraných filmů posledních let "Kraj" režiséra A. Učitělja, dále "Odná vojna" V. Glagolevové, a "Stiljagi" od V. Todorovského aj.

Hlavní sekce programu divákům představila více než 50 filmů posledních dvou let, z nichž většina již získala ceny

na prestižních mezinárodních filmových festivalech. Jsou to např. filmy "V lepším světě" dánské režisérky Susanne Bier, "Biutiful" Mexičana Alejandra Gonzálese Inárritu, "Cizinka" německé režisérky Feo Aladaga, existencialistické drama "Když chci, tak si písknu" Rumuna Floriana Serbana atd.

Veškeré promítání se mělo letos odehrávat v Palace Cinemas. Ten však nedávno dostal nového majitele, který podstatně zdražil pořadatelům festivalu poplatky za užívání kinosálů. Část promítání se proto odehrávala v sále Břetislava Bakaly v Bílém domě na Žerotínově náměstí. A besedy, včetně některých projekcí, v sále sousední Fakulty sociálních studií MU. (vž)

VÝSTAVY V BRNĚNSKÝCH MUZEÍCH A GALERIÍCH

Moravské zemské muzeum v Pavilonu Antropos do 30. X. uvádí Výstavu Káhira s podtitulem skrytý půvab islámské architektury připravenou Českým egyptologickým ústavem FF UK. Černobílé fotografie velkých formátů ukazují Káhiru v podobě, jež často zůstává běžnému návštěvníkovi egyptské metropole skrytá. Výstava ukazuje dlouhý příběh urbanistického vývoje města, a přináší údaje o typech staveb a jejich funkci; v centru zájmu stojí náboženské a veřejné stavby, rezidence nebo pro výzdobu islámské architektury typické téma ornamentu. Každá stavba je přesně časově zařazena. To umožňuje překvapivá srovnání úrovně stavitelství v Egyptě a v českých zemích ve stejném období.

Moravská galerie vystavuje do 3. IV. v Uměleckoprůmyslovém muzeu obrazy Kamila Lhotáka na výstavě Útěcha z techniky doplněné ukázkami dobových dopravních prostředků z depozitářů Technického muzea Brno. Další výstavou z nepříliš využívaných depozitářů Moravské galerie a moravských zámků Umělci s erbem se představuje tvorba členů a členek šlechtických rodů k jejichž vzdělání patřila malba. Ve stejné budově jako před-

chozí výstavy je výstava umělecké produkce Českomoravských skláren 40. let 20. století.

Na Kopečné v Galerii pod Petrovem do 1. IV. vystavuje své figurální malby Lucie Kunzová Filimonová. Absolventka SUPŠ v Turnově v oboru umělecký rytec kovů, později dekorátérka porcelánu perfektně ovládá figuru i portrét a nezapře inspiraci Odilonem Redonem a ruským malířstvím. Je rodák z Nácho-da kde od dětství navštěvovala Zámec-kou galerii plnou ruských autorů. Galerii zakládal otec kněžny Vilemíny Zaháňské zpopularizované Boženou Němcovou kníže Petr Biron původně poddaný ruských carů. Autorka tvrdí, že maluje své sny. Jsou velice realistické interpretované s velkou dávkou kreslířských i malířských schopností. Nejedná se pouze o figurální vize člověka, ale i koně což je malířsky obtížné. Ne náhodou v 18. a 19. století byly specialisté, portrétisté koní. Své obrazy doplňuje verši. Opět připomínají ruské symbolisty např. Konstantina Balmonta. Nezbyvá než konstatovat, že jde o velký talent a příslib do budoucna. /V/

ODVRÁCENÁ TVÁŘ DNEŠNÍHO SVĚTA

Nadace Světového fondu dětí uvádí otřesné informace o životě v Africe. V Jižním Súdánu probíhá občanská válka, miliony lidí musely utíkat před rabujícími a vraždícími povstalci uprostřed noci jen s tím, co měly na sobě. Zemi sužuje zničující sucho, studny vyschly. Nejvíce trpí děti. Více než třetina rodin v Tanzánii nemá denně na stravu ani 18 korun, což stačí na kilogram rýže. Tisíce Nigerijců nemají žádné jídlo, aby přežili, jsou nuceni jíst bobule, hmyz a zvířata, která se jim podaří ulovit. Jsou případy, že tříleté dítě váží sotva 8 kilogramů. Lidé se dožívají sotva 45 let života. V Keni hladové děti jedí hnilý odpadky, které vybírají z odpadkových košů nebo večer ze zbytků na trhu. V Ugandě zuří občanská válka a děti jsou od šesti let nuceny povstalci násilím vstoupit do armády, dostanou zbraně, aby zabíjely – i vlastní rodiče, sourozence, sousedy. Pokud odmítnou, armáda povstalců – Armáda božího odporu – je zabije. Mnohé děti opustí vesnici a v noci odcházejí do měst, do centra, kde se mohou umýt, dostanou něco k jídlu a přikrývku. Většina však musí spát na ulici, na holé zemi a bez přikrývky: Takto „žije“ každý večer až 44000 dětí. V Etiopii trpí polovina obyvatel z celkového počtu 81 milionů podvýživou a dožívají se 55 let věku. Děti trpící podvýživou, začnou se třást, zvracejí, trpí nesnesitelnými bolestmi hlavy a brzy se objevují stovky modrých skvrn – příznak infekce v těle. Ale i na Filipínách žijí mnohé rodiny na skládce, zoufale hrabou v zapáchajících odpadcích, zahalení v jedovatých a příšerně zapáchajících výparech, které vznikají při rozkladu. Pohání je trýznivý hlad, bosýma nohama lezou po rezavém hliníku, střepech či po kašovitě a hnilým špině, aby našly něco na jídlo. Palicemi si hloubí díry do odpadků, aby dětem poskytly malý úkryt před větrem a deštěm. Atd. atd.

Nadace Světového fondu dětí zachraňuje děti v nouzi po celém světě. Poskytla pomoc ohroženým dětem v uprchlických táborech v Súdánu. Děti nucené k prostituci v Thajsku byly zachráněny z pekla a umístěny do ochrany místních institucí. Poskytnuta pomoc chudým dětem žijícím se na smetišti v Manile a sirotkům v Kinshase v Kongu. Potřebné finanční prostředky získává Nadace pomocí složenek od dárců ve výši 400 Kč, 500 Kč nebo 1000 Kč na léky nebo 400 Kč pro 1 dítě

Karel JANIŠ

měsíčně na životně důležité potraviny, 800 Kč pro 2 děti na měsíc vše potřebné na přežití a 1300 Kč pro nákup vitaminových preparátů k ochraně těch nejslabších. Korunku ke koruně často posílají ti, kteří sami moc nemají. Bývalí kolonizátoři se k následkům své vlády v Africe nehlasí a naši slovní bojovníci za lidská práva mají „na starosti“ lidská práva na Kubě, v Číně, v Bělorusku.

Činnost pracovníků Nadace Světového fondu dětí vychází z Deklarace dětských práv: žádné dítě nebude hladovět ... nezůstane bez vzdělání ... nezůstane bez ochrany ... bez domova ... nepřijde o život ... nezůstane nemocné a nezůstane bez lásky. Vzhledem k počtu dětí žijících v podmínkách velmi nepříznivých nemůže pomoc největšího počtu charitativních pracovníků poskytnout vše potřebné všem strádajícím, pokud se o ně nepostarají vládní instituce. Ve většině případů mají vlády v uvedených zemích jiné starosti.

Potřebným lidem, zejména dětem, pomáhají i pracovníci Nadačního fondu Světové pomoci. Působí i organizace Gándhí – nadační fond pro hladovějící, kterou založil Arun Gándhí, vnuk Mahatmá Gándhího, bojovníka za nezávislost Indie. Hlavní projekty jsou zaměřeny na rozdělování potravinové pomoci, podporu uprchlíků a vysídlených osob, podporu v případě nemoci a lékařské péči, podporu při výrobě potravin a vzdělávání a odborný výcvik. Příspěvek 250 Kč pokryje náklady na 1 jídlo pro 50 dětí, 500 Kč zajistí zdravotní péči pro 1 sirotka na měsíc a 2100 Kč školní docházku pro 1 dítě na celý rok. 300 Kč pomůže rozdat 60 jídel dětem u brány, 400 Kč 90 jídel, 500 Kč 120 jídel a 9000 Kč nasytí 2000 hladových dětí na celém světě. Jestli posílají ti naši mohovitější určitý finanční příspěvek na uvedené účely? Kolik miliard je vydáváno na nové zbraně. Tyto peníze by pomohly výše uvedeným potřebným! To však ve společnosti s velkými sociálními rozdíly nepřipadá v úvahu.

V ARMÁDĚ NESMRDÍ JEN ZAKÁZKY

Soudobou armádu – miniaturu té, ve které většina mužů kdysi, alespoň dva roky sloužila, provází léta řada ostud a skandálů. Ač se za sametu cinkalo a slibovalo »odborníci na svá místa«, právě tento resort byl silně poznamenán ignoranstvím a diletantstvím svých šéfů. Astrolog, právníčka, lékař, nadto namnoze s modrou knížkou... Ani je není potřeba jmenovat. Lidé si pamatují. Teď, když už toho bylo příliš, začínají se vyvalovat smrduté zakázky – pronájem nadzvukových stíhaček Jas 39 Gripen, nákup kolových obrněných transportérů Pandur, středních nákladních automobilů Tatra 810 (náhrada za legendární leč zastaralé PV3S), nefunkční a navíc smrtelně nebezpečné padáky, lehkých transportérů Iveco pro zahraniční mise (jinak vlastně nepotřebné) a kdovíco ještě se objeví. Skoro v zapomnění je nesmyslná výměna těžkých stíhačů Mig 29 za lehké vrtulníky PZW Sokol. Lidé, zejména ti, kteří byli postiženi povodněmi (a někde opakovaně) jistě neopomenou vedení ministerstva zrušení záchraných praporů – snad jediné součásti, která smysl a existenci drahé profesionální

Tibor DÁVID

armády před veřejností ospravedlňovala. Opomenout nelze ani permanentní a snad nikdy nekončící organizační změny a neefektivní (slušně řečeno) předávání a prodávání nepotřebných objektů, pozemků a materiálu. Politické vedení resortu – ministři a náměstci, pokud žijí, si nic nepamatují, pouští kouřovou clonu a svalují vinu jeden na druhého. Co se vyšetří je otázka, trestnou odpovědnost stejně nikdo neponese a promrhané miliardy, či spíše desítky miliard korun nikdo nevrátí.

Jedna dobrá zpráva přece – od 1. ledna je opět mužstvo a poddůstojníci. Totiž, někdo to třeba ani nezaregistroval, ale u českých profesionálů až do loňského Silvestra byl nejnižší šarží rotný! Rarita, která neměla obdobu nikde ve světě.

Že by tedy svítala naděje, že v budoucích letech budou nákupy účelné, výběrová řízení průhledná a křišťálově čistá a s přidělenými finančními prostředky se bude skutečně nakládat hospodárně? Osobně nevěřím, ale doufám... podobně i v to, že viníci ponesou (včetně těch nejvyšších) veškerou odpovědnost.

Březnoví jubilanti

Minulý měsíc oslavili své narozeniny ss. Jaroslav VÍTEK, Zdeněk URBANEC, PhDr. Hubert ŠTĚPÁN, Františka ONDROVÁ, Ing. Lubomír POSKER, CSc., a František RŮŽIČKA. Všem dodatečně blahopřejeme!

1. 3. Marie KNAPOVÁ, 57 let, ZO 1101
2. 3. Libuše BŘENKOVÁ, 76 let, LKŽ Dobromysl
3. 3. Zdeňka DUDÍKOVÁ, 78 let, LKŽ Dobromysl
4. 3. Anděla DOSTÁLOVÁ, 84 let, ZO KSČM 1508
Libuše HAJNOVÁ, 82 let, ZO KSČM 0305
9. 3. František PÁLENÍK, 85 let, ZO KSČM 1505
10. 3. Radoslava POLÁKOVÁ, 60 let, ZO KSČM 0502
Vlastimil NĚMEC, 88 let, ZO KSČM 2101
11. 3. Helena KRATOCHVÍLOVÁ, 81 let, MO KSČM 1401
12. 3. Marie VESELÁ, 64 let, VNK, LKŽ Dobromysl
Jana URBÁNKOVÁ, 50 let, předs. LKŽ Dobromysl
Vladimír ČEPELÁK, 90 let, ZO KSČM 1508
14. 3. Karel NEVESELÝ, 85 let, ZO KSČM 2703
Drahuše BÁRTLOVÁ, 86 let, ZO KSČM 0501
15. 3. Jiřina KALOUSOVÁ, 82 let, ZO KSČM 2711
Josef TRÍSKA, 90 let, ZO KSČM 0313
16. 3. Libor JAROŠ, 29 let, MO KSČM 1401
Ing. Miroslav SLOVÁK, 84 let, ZO KSČM 1101
17. 3. Stanislav HRUBÝ, 88 let, ZO KSČM 2701
20. 3. Václav LUŇÁK, 66 let, MO KSČM 1401
Vlasta MIKLOVÁ, 84 let, ZO KSČM 0305
21. 3. Dagmar VEČERKOVÁ, 78 let, MO KSČM 1401
22. 3. Marie SAMSONOVÁ, 77 let, LKŽ Dobromysl
Marie ZUZKOVÁ, 80 let, ZO KSČM 0503
Karel URBÁNEK, 70 let, ZO KSČM 3023
23. 3. Ing. Jan MORAVEC, 85 let, ZO KSČM 0419

- Libuše FRANCOVÁ, 82 let, ZO KSČM 0507
24. 3. Růžena HAKLOVÁ, 87 let, ZO KSČM 1101
Josef HEBNAR, 81 let, ZO KSČM 1103
Rudolf ZATČANSKÝ, 77 let, ZO KSČM 0502
 25. 3. Marie KUKSOVÁ, 87 let, ZO KSČM 0102
Prof. RNDr. Zdeněk LAŠTŮVKA, 88 let, ZO KSČM 2701
Františka ŠINDELÁŘOVÁ, 87 let, ZO KSČM 1103
 26. 3. Jiří KAREŠ, 75 let, ZO KSČM 0313
 27. 3. Roman ČECHOVSKÝ, 75 let, ZO KSČM 1101
 28. 3. Jan SLAVATA, 67 let, MO KSČM 1401
Antonín GRUBER, 64 let, MO KSČM 1401
Marie RIESOVÁ, 79 let, ZO KSČM 0503
Vladimír VALTER, 83 let, ZO KSČM 2101
 29. 3. Vratislav VEČERKA, 83 let, MO KSČM 1401

Všem jubilantům děkují za práci pro stranu a společnost, a do dalších let přeje hlavně dobré zdraví MěV, MíV, ZO (MO) KSČM. Též LKŽ Dobromysl a redakce ECHO. (did)

Oprava

V předchozím čísle zařadil šotek, a tak jsme nedopatřením popřáli s. Dagmar SEDLÁŘOVÉ (ZO KSČM 1508) místo k 73. již k 91. narozeninám. Ač jubilantce pochopitelně přejeme dlouhá léta, redakce se za chybu omlouvá. (did)

Opustila nás...

Minulý měsíc nás opustila s. Věra PELIKÁNOVÁ (85), členka strany od r. 1946. Dlouhá léta pracovala v různých stranických funkcích. Čest její památce!

MO KSČM 1401

Sliby - chyby

Před volbami med jim stéká na ústa,
státní dluh však utěšeně narůstá,
Nečas prý má na to skvělé řešení,
prý mu zbude ještě hodně v kešeni.

Bohumír POSPÍŠIL

TERMÍNY ZÁBAV LEVICOVÉHO KLUBU ŽEN DOBROMYSL

19. BŘEZEN 2011 – MDŽ
29. DUBEN 2011
20. KVĚTEN 2011
17. ČERVEN 2011

Začátky vždy v pátek v 17. hodin na Křenové 67, 2. poschodí
Místenky lze zamluvit každé úterý.

KRAJEM VÍNA...

Národní vinařské centrum spolu s Vinařským fondem představili na lednových veletrzích cestovního ruchu soubor materiálů edice Krajem vína 2011. Publikace, bohatě opatřené fotografiemi se stanou pro zájemce o vinnou turistiku pro celý letošní rok nepostradatelným pomocníkem. Mohou tak dle své vůle navštívit kterýkoli region z české i moravské vinařské oblasti. Materiály obsahují také informace o historii a nejvýznamnějších cílech a vinařsko-turistických zajímavostech každé podoblasti. Nechybí ani už tradiční adresy vinařství, vinných sklípků, vinoték, ubytování s vinařskou tematikou a vinařských restaurací. Soubor doplňuje kalendář, čítající letos 253 vinařských akcí z Moravy a Čech. Vše doplňují aktualizované mapy Vinařské oblasti Čechy a Vinařské oblasti Morava, včetně čtyř podoblastí. (did)

Pan John, nečti Džon,

ano milý občane, je to on,
dříve reportér znamenitý,
pochválit ho musím, i ty,
ale stále platí známé přísloví,
co moudrost z mysli vyloví:
ševče, drž se svého kopyta.
V ministerstvu vnitra klopýtá,
z resortu policie pranic nezná,
drží ho tam jeho partaj vlezná,
jsou to jenom političtí hráči.
V. V. přec „ve výslužbě“ značí.

Bohumír POSPÍŠIL